

Sammenfattende er det hensigten med forslagene at sikre, at det skal være nogenlunde lige så let – eller lige så svært – at opnå dansk statsborgerskab som at opnå statsborgerskab i andre europæiske lande.

Forslagsstillerne mener som foran anført, at der gennem de sidste ca. 10 år er sket en meget betænkelig svækkelse af dansk indvandrer- og udlændingepolitik. Det politiske flertal har enten ikke gjort sig klart eller ikke ønsket at gøre sig klart, hvilken holdning man har haft til spørgsmålet om indvandring. Man har fra flertallets side bevidst valgt en helt holdningsløs anvendelse af bl.a. naturalisationsreglerne, hvorved antallet af naturalisationsansøgninger er vokset stærkt.

I det seneste tiår kan antallet af ansøgninger om naturalisation opgøres således:

1980/81:	1.224
1981/82:	1.479
1982/83:	1.574
1983/84:	1.689
1984/85:	1.839
1985/86:	2.190
1986/87:	1.985
1987/88:	2.075
1988/89:	2.424
1989/90:	2.542
1990/91:	2.908

(Kilde: Torben Steffensen, Lov om Dansk Indfødsret med kommentarer, Jurist- og Økonomforbundets Forlag 1991, pag. 82 ff.).

Det bemærkes, at oversigten ikke omfatter de mindreårige børn, der følger med de voksne ansøgere.

Supplerende statistisk materiale vil blive tilvejebragt under udvalgsbehandlingen af forslagene, ligesom dokumentation vedrørende lovgivningen og administrationen af indfødsretsregler i en række lande vil blive indhentet.

Uanset statistiske unøjagtigheder og afgrænsningsvanskeligheder er det formentlig korrekt og i alt fald indtil videre ikke imødegået, at der alene i statsminister Poul Schlüters regeringstid er sket en tilvækst af 1. og 2. generations indvandrere – herunder såvel personer, der har søgt naturalisation, som andre, der har lovligt ophold i landet – der er større end i hele Danmarkshistorien før Poul Schlüter tiltrådte som statsminister. Under udvalgsarbejdet vil denne påstand blive søgt nærmere belyst.

Forslagsstillerne opfordrer Folketingets medlemmer til meget nøje at overveje deres stilling til de enkelte dele af forslagene. Selv om der på enkelte punkter kan tænkes at være varierende opfattelser af, hvordan regelsættene bør udformes, er der forment-

lig intet medlem af Folketinget, der er i tvivl om, at den danske befolkning meget stærkt ønsker og forventer en stramning af betingelserne for at opnå dansk statsborgerskab. Holdningsløshed i disse spørgsmål kan ikke længere forsvares. Det nytter heller ikke at betragte indfødsretsreglerne som et tabuemne. Den danske befolkning har et indlysende krav på, at landets lovgivende forsamling forhindrer en fortsat løbskkørsel på naturalisationsområdet. Det er derfor i nogen grad en bunden opgave, der påhviler Folketinget. Fremskridtspartiet medvirker gerne til, at partierne i fællesskab drøfter og når til enighed om, hvordan denne bundne opgave bedst løses.

Såfremt forslaget ikke kan færdigbehandles i indværende folketingssamling, er forslagsstillerne rede til at foretage genfremsættelse i folketingsåret 1992-93.

Bemærkninger til cirkulærets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det er i stk. 1 præciseret, at naturalisation normalt kun kan meddeles personer, der i alle væsentlige forhold kan klare sig på lige fod med personer, der behersker dansk på modersmålsniveau.

Det er i stk. 3 gjort til et krav, at ansøgerne skal forpligte sig til at give afkald på hidtidigt statsborgerskab.

Til § 2

Opholdskravene er ændret efter følgende summarisk gengivne retningslinjer:

	Forslaget	Gældende regler
	år	år
Nordiske statsborgere	2	2
Andre EF-statsborgere	7	7
Andre udlændinge	12	7
FN-flygtninge	12	6
Ikke-nordiske og ikke-EF-statsborgere, der lever i ægteskab med dansk statsborger	7	4
Børn, der er adopteret af danske statsborgere mellem det 6. og det 18. år	4	2